

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτισις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

τῆς Κύπρου κλυδωνίζεται
Ἡ Ἐκκλησία εἰσέτι καὶ δὲν ἐπανήλθεν
εἰς αὐτὴν ἡ ἡρεμία καὶ
ἡ γαλήνη ἥτις ἐβασίλευεν ἄλλοτε.

Ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐτελεύτησεν ὁ μητροπολίτης
τῆς Αὐτοκεφάλου ταύτης ἐκκλησίας, τὸ ὀρθό-
δοξον πλήρωμα τῆς νήσου, ἀνῆκον καὶ αὐτὸ εἰς
τὴν διηνεκῶς περὶ τὰ μικρὰ τυρβάζουσιν καὶ
εἰς μηδαμηνὰ ἐξαντλοῦσαν πᾶσαν ἐθνικὴν δύ-
ναμιν ἐλληνικὴν φυλὴν, ἐδιχάσθη εἰς δύο μερί-
δας καὶ εἰς δύο στρατόπεδα, ἄτινα, ἐπὶ οὐκ ὀλί-
γῃ ἔτη εὐρίσκοντάς τι ἀντιμέτωπα καὶ ἀκροβο-
λίζοντάς τι χωρὶς νὰ συνάψωσι μάχην πρὸς λύσιν
τῆς διαφοράς. Ὁ ἅγιος Κυρηναῖος ἡγέτης τῆς
μᾶς μερίδος, ἡ ἅγια Κυτίου τῆς ἐτέρας, ἀμφο-
τέροι ρασιφόροι κηρύσσοντες, διὰ τοὺς ἄλλους
τὴν ἐνότητά τῆς πίστεως, πίστιν καὶ ἀφοσίω-
σιν εἰς τοὺς κανόνας τῆς μᾶς ἀνατολικῆς ὀρθο-
δόξου Ἐκκλησίας, προτρέποντες τὸν λαόν, ἵνα
τυφλῶς ὑπακούῃ εἰς τὰ νεύματα τῆς Ἐκκλη-
σίας, αὐτοὶ ὅμως ἔτοιμοι νὰ ποδοπατήσωσι καὶ
τοὺς κανόνας τῆς Ἐκκλησίας καὶ αὐτὴν τὴν ἀ-
νωτάτην ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

Τοιοῦτον, ἄτυχως, εἶνε τὸ θέαμα, ὅπερ πα-
ριστᾷ ὁ ἐν Κύπρῳ ἀνώτερος κληρὸς περὶ τὸν
ὁποῖον συνεκεντρώθησαν καὶ αἱ, φυσικῶς τῷ
λόγῳ, ὁμοφρονοῦσαι λαϊκὰ καὶ κληρικὰ ὁμάδες.

Τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ εἶχεν οὐδεμίαν σημασίαν
ἐφ' ὅσον αἱ ἐριδες δὲν ἐξήρχοντο τοῦ κληρο-
νομικοῦ αὐτοκράτορος, ἀλλὰ περιωρίζοντο ἐντὸς αὐ-
τοῦ μόνον. Ἀτυχῶς, ἀφ' οὗτου κατῆλθον εἰς
Κύπρον ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, ὁ μητρο-
πολίτης Ἀγγιάλου, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰ-
κουμενικοῦ Πατριαρχείου, καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ
Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων τὰ πράγματα ἔλαβον
ἀλλοίαν ἐντελὴς τροπὴν καὶ κατεύθυνσιν μάλ-
λον πρὸς περιπλοκὴν τείνουσαν. Ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ
πεδίου τῶν ἀντεγκλήσεων καὶ τῶν κομματικῶν
διενέξεων δὲν ἐπεδείχθη ὁμόφωνος ἡ δύναμις
τῶν Ἐξάρχων, ἥτις καὶ μόνῃ ἡδύνατο νὰ ἐπι-
βάλῃ σιγὴν εἰς τὰ πάθη καὶ νὰ καταπαύσῃ τὴν
τρίφυλιν. Τούνην τὴν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξαν-
δρείας καὶ Φώτιος, ὁ καὶ δέκατος τρίτος Ἀπό-
στολος τιτλοφορούμενος κατῆλθεν εἰς τὴν νῆ-
σον οὐχὶ ὡς ἀρχηγὸς Ἐκκλησίας καὶ πραγμα-
τικὸς αὐτῆς ἀπόστολος, ἀλλ' ὡς καπετάνιος,
ἐγκαταλείψας τὰ λιμέρια τῶν Ἀρχαίων, ἵνα
ἐπιβάλῃ τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἐπιβολὴν πρὸς
ὑπερίσχυσιν τοῦ εὐνοουμένου ὑπ' αὐτοῦ μητρο-
πολίτου Κυτίου. Ἐνεκὰ τούτου οἱ δύο ἄλλοι
ἐξάρχαι ταχέως διεφώνησαν πρὸς τὸν 13ον Ἀ-
πόστολον.

Ἡ δὲ διαφωνία γνωστὴ γενομένη ἐκορύφωσε
τὸν κομματικὸν ἀνταγωνισμόν, κατὰ δὲ τὴν
ἐπὶ βραχὺ ἀναχώρησιν τοῦ Φωτίου εἰς Ἀλε-
ξανδρείαν ἐπὶ τοσοῦτον αὐτὴν ὑρύνθη καὶ ἐμε-
γαλύνθη, ὥστε ἡδυνήθη νὰ ἀναμειχθῇ καὶ ἡ
πολιτικὴ οὐ μόνον ἡ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς ψήφου
τῶν Κυπρίων πολιτῶν ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ διοικη-
τικὴ, ἥγουν ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ ἡ Ἀγγλικὴ
καὶ ἐμαγείρευον λύσιν τοῦ ζητήματος διὰ νό-
μου ὅστις ἐμελλε νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Κυπρια-
κὴν Βουλὴν παρὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανό-
νας. Ὡστε τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον προ-
λαβάνον τοιαύτην ἀντικανονικὴν λύσιν ἥτις
ἡδύνατο νὰ καταφέρῃ καίριον πλῆγμα κατὰ τῆς
ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ νὰ δημιουργήσῃ κατα-
στρεπτικὸν προηγούμενον, προσέβη μόνον εἰς τὴν
ἀναγόμενισιν Ἀρχιεπισκόπου τῆς Κύπρου, διότι

καὶ ὁ μητροπολίτης Ἀγγιάλου τηλεγραφικῶς
ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχην λύ-
σιν τοῦ ζητήματος πρὸ τῆς ἐπανόδου τοῦ Φω-
τίου εἰς Κύπρον, ἣν ἐχαρκατήριζεν ὡς ἐπιδρο-
μήν.

Ὁρθῶς ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία
ἔλυσεν τὸ ζήτημα μονομερῶς διασώσαν ἀλώ-
βητον, οὕτω, τὸ δικαίωμα ὅπερ εἶχε καὶ τὸ ὁ-
ποῖον ἀπέρρεεν ὡσαύτως καὶ ἐκ τῆς ἐντολῆς
ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τὰς ἐν Κύπρῳ νομίμους ἐκκλη-
σιαστικὰς ἀρχάς· ἐν ᾧ δὲ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὑψο-
χάρισται τηλεγραφικῶς τὸν Οἰκουμενικὸν Πα-
τριάρχην διὰ τὴν τοιαύτην λύσιν, ἡ Κυτιανὴ
μερίς ἐξωργίζετο, ὁ δὲ Φώτιος τὰ γενόμενα μα-
θὼν ὑπερερεθίζετο καὶ ἐπιβίων τὸν πρῶτον
πλοῖον κατήρχετο ἐκ νέου εἰς τὴν νῆσον οὐχὶ
πλέον ὡς ὑπερίτιμος καὶ ἐξάρχος, ἀλλὰ ὡς δη-
μοκόπος, ἵνα ἀγορεύσῃ ἀπὸ ἐξώστην καὶ κατα-
δικάσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἡ τοιαύτη διαγωγή τοῦ Φωτίου διασχί-
σασα τὴν ἐνότητά τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας
καὶ μικροῦ δεῖν νὰ περιαγάγῃ αὐτὴν εἰς μέγι-
στον κίνδυνον ἐπαρκῶς δικαιολογεῖ ἐκείνους,
οἵτινες ἐφρόντισαν νὰ ἀκυρωθῇ πρὸ εἰκοσαετίας
περίπου ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὡς Πατριαρχοῦ Ἱεροσο-
λύμων, ἐν ᾧ δεινὸς διεξάγεται ἐθνικὸς ἀγών.
Τίς οἶδε τίνων ἀνυπολογίστων συμφορῶν πρό-
ξενος διὰ τὸ ἔθνος ἡμῶν παραιτίος θὰ ἐγίνετο
εἰς τάφον τοῦ Σωτῆρος; Τίς οἶδεν ἐὰν θὰ ὑφί-
στατο σήμερον Ἀγιοταφικὴ Ἀδελφότης; Δι-
κασιλογεῖ ὡσαύτως καὶ ἐκείνους, οἵτινες δεινῶς
ἀντετάχθησαν κατὰ τῆς ἀναρρήσεώς του εἰς τὸν
θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἐπαρκῶς ὡσαύτως εἶνε δικαιολογημένοι καὶ
οἱ φρονούντες, ὅτι ὁ Φώτιος, μετὰ τὰ γενό-
μενα, καθαιρετέος τυγχάνει καὶ τὰ μάλα ἐπι-
κίνδυνος τῇ Ἀνατολικῇ Ὀρθοδόξῃ Ἐκκλησίᾳ.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τὴν προπαρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπεστάλη
ἐπὶ τέλους ὁ νέος Κανονισμὸς εἰς τὰ Πατριαρ-
χεῖα πρὸς ἐπικύρωσιν. Ὡς ἐκ τῶν ἀναφεισθῶν
διαφωνιῶν εἰς τὰ κυριώτερα δύο ἄρθρα τοῦ Καν-
ονισμοῦ οἱ ἐπαρχιωταὶ δι' ἀναφορὰς διεμαρ-
τυρήθησαν καὶ ἐξέθησαν τὰς ἐνστάσεις των.
Τὰ δύο ταῦτα ἄρθρα εἶνε 1ον ὁ στρατιωτικὸς
φόρος καὶ 2ον ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία. Ὡς
πρὸς τὸ πρῶτον οἱ πολῖται ἀπαιτοῦσιν ὅπως ὁ
στρατιωτικὸς φόρος πληρώνηται εἰς Ἰωάννιναν,
ἐν ἐκείνῃ δὲ περιπτώσει οἱ μέλλοντες νὰ πο-
λιτογραφηθῶσι νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἐτήσιαν
φορολογίαν ἀναλόγως τῆς οἰκουμικῆς των κα-
ταστάσεως ἀπὸ μᾶς λίρας μέχρι πέντε. Τού-
νην τὴν οἱ ἐπαρχιωταὶ ἐπιμένουσιν εἰς τὴν
ἀπόφασιν τῆς Συνόδου ὀρίζουσιν νὰ μὴ λαμβά-
νωνται ὑπ' ὅψιν τὸ ποσὸν καὶ ὁ τύπος τοῦ
στρατιωτικοῦ φόρου. Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον οἱ
πολῖται ἀξιοῦσιν ὅπως ἡ ἐπαρχιακὴ δημογε-
ροντία ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν περὶ τὴν πόλιν καὶ
πολιτογραφηθησομένων ἐπαρχιωτῶν ὡς καὶ
ὑπὸ τῶν δικαιοῦχων πολιτῶν. Ἐνῶ οἱ ἐπαρ-
χιῶται ἀπαιτοῦσιν ὅπως ἐκλέγεται μόνον ὑπὸ
τῶν δικαιοῦχων ἐπαρχιωτῶν τῶν τριῶν τμημά-
των ἀνευ συμμετοχῆς τῶν πολιτῶν. Ἐλπίζε-
ται ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον θὰ συμβιβάσῃ τὰ δι-
στῶτα ἵνα μὴ διὰ τῆς διακρίσεως τοῦ ζητή-
ματος παραμένωσιν εἰς τὰ πράγματα ἐκείνοι

οἵτινες πρὸ πικρῶς ἐπιδιώκουσι τὴν τοιαύτην
παρέκλυσιν διὰ νὰ ἐλεοδοτῶσιν ἀρκούντως τοὺς
ὑπ' αὐτῶν εὐνοουμένους καὶ παραγκωνίζονται
ἄλλοι λιμοκτονοῦντες οἵτινες εἰς μάτην κρούουσι
τὰς θύρας τοῦ μεγάρου ἐνὸς ἀγύρτου δημοκόπου
γνωστῆς συνοικίας.

Κατ' αὐτὰς ἐτοποθετήθησαν ἀπὸ τῆς πλα-
τείας τοῦ ὠρολογίου κατὰ μήκος τῆς ἀγορᾶς
μέχρι τοῦ τέλους αὐτῆς νέοι φαναὶ συστήματος
Luxe τοὺς ὁποίους ἔφερεν ἀντιπρόσωπός τις
ἐνὸς Γερμανικοῦ οἴκου Ἀλμπράντης ὀνόματι.
Ἡ κατ' ἴσας ἀποστάσεις τοποθέτησις αὐτῶν
καὶ ἡ μεγάλη ἐντασις τοῦ φωτός ὅπερ ἐκπέμ-
πουσι προσέδωκαν εἰς τὴν ἀγορὰν μᾶς νέαν
ὄψιν καὶ αἴγλην. Βλέπει κανεὶς κατὰ ἀσύνηθες
εἰς αὐτὸν τὸν τόπον καὶ πᾶς τις αἰσθάνεται χα-
ράν διὰ τὸν εἰσαχθέντα νεωτερισμόν. Ἐγορά-
σθησαν ἀντὶ 16 λιρῶν ἕκαστος καὶ τὸ χρῆμα
δὲν ἐβράδυνε νὰ ἐξευρεθῇ. Ὅλα τὰ καταστή-
ματα καὶ ἐργαστήρια τῆς ἀγορᾶς ἀναλόγως
ἐφορολογήθησαν, ὁ δὲ κ. Δήμαρχος δὲν ἔλαβε
καθόλου ὑπ' ὄψιν τὴν μεγάλην ἀπραξίαν τῆς
ἀγορᾶς ἀλλ' ἐπέβαλε τὴν πρόσθετον ταύτην
φορολογίαν εἰς ἀνθρώπους οἵτινες μετὰ δυσκο-
λίας ἀποκτῶσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Κέρκυρα 24 Μαρτίου

Ἀφικνοῦμαι ἐξ Ἡπείρου ἐκ τοῦ χωρίου
Βησσάνης τοῦ Πωγωνίου καὶ εὐρὺν ἀνέγνωσα
τὸ χθεσινὸν φύλλον τῆς «Πατρίδος» περιέχον
τερατῶδη ψεύματα μετὰ τῶν ἄλλων γράφει
καὶ τὰ ἐξῆς :

«Εἰς τὴν Βήσσανην δύο συμμορίαὶ ἐξετρά-
πησαν εἰς φοβεράς πιέσεις κατὰ τῶν διδασκά-
λων ὅπως καταργήσουν τὴν ἐλληνικὴν καὶ
» διδάσκουν τοῦ λοιποῦ τὴν Ἀλβανικὴν. Εἰς τὸ
» χωρίον (!!) Παλαισπογωνί (!) οἱ Ἀλβανοὶ εἰς-
» βάλλοντες ἐφόνευσαν τοὺς διδασκάλους τοῦ χω-
» ρίου ἀρνηθέντας νὰ ὑπακούσιν εἰς τὰς γνω-
» στάς ἀπαιτήσεις. . . Εἰς τὸ χωρίον Κεστοράτι
» τοῦ Ἀργυροκάστρου τὸ Ἀλβανικὸν κομιτάτον
» ἐκάψε ἅπαντα τὰ βιβλία τῶν ἐλληνικῶν σχο-
» λείων ἰδρυθέντων ὑπὸ τοῦ Χρηστάκη Ἐ-
» φένδη κτλ.»

Λοιπὸν γὰρ βεβαίῳ ὅτι σήμερον ἀφίχθη ἐκ
τοῦ χωρίου Βησσάνης τῆς Ἡπείρου ἀριθμοῦντος
300 περίπου ἐλληνικὰς οἰκογενεὰς ὁμιλοῦσας
τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ
χωρία εἰς ἀκτὴν μέχρι 8-9 ὥρῶν καὶ πλέον.

Οὐδεμία συμμορία ἐπαρουσιάσθη εἰς Βήσ-
σανην πρὸς ἐπιβολὴν τῆς διδασκαλίας τῆς Ἀλ-
βανικῆς, οὔτε εἶνε δυνατόν νὰ γίνῃ τι τοιοῦτον,
διότι οὐδεὶς γινώσκει τὴν Ἀλβανικὴν! Ἀπορῶ
πῶς ὁ συντάκτης τῆς «Πατρίδος» μεταδίδει
τοιαύτας ἐνυπνιαστικὰς εἰδήσεις καὶ κατατρο-
μάζει τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συμπαιδιώτας μας
καὶ τοὺς ἐξαναγκάζει νὰ ἀπομακρυνῶνται τῆς
Ἡπείρου.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰς ἄλλας πιέσεις εἰς τὸ
χωρίον Παλαισπογωνί σὰς βεβαίῳ ὡσαύτως ὅτι
εἶναι φαντασιώδεις διότι δὲν ὑπάρχει ἐν Ἡ-
πείρῃ Παλαισπογωνί, ἀλλὰ ἐπαρχία Πωγω-
νίου ἢ Παλαισπογωνίου, εἰς τὴν ὁποίαν βασι-
λεῖται πλήρης τάξις καὶ ἡσυχία (πλὴν τῶν κα-
τοίκων Λαβδάνης, εὐρισκομένων εἰς τὰς φυλα-
κὰς ἐνεκὰ τοῦ γνωστοῦ ἀνταρτικοῦ σώματος
τῶν 8).

Εἰς τὸ χωρίον Κεστοράτι τοῦ Ἀργυροκά-
στρου δὲν συνέβη οὐδὲν κίνημα, οὔτε βιβλία

Ἐπομένως προσέθηκεν ἡ Γαλλία ἐδήλωσε
τόσον εἰς τὴν Τουρκίαν ὅσον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς
Δυνάμεις ὅτι ἀσπάζεται τὸ σιδηροδρομικὸν
τοῦ-ο πρόγραμμα καὶ ὅτι ἀπεφάσισε νὰ ὑπο-
στηρίξη τὴν κατασκευὴν τῶν σιδηροδρομικῶν
γραμμῶν Βιέννης-Μητροβίτσης, Δουναβέως-Ἀ-
δριατικοῦ καὶ Βιέννης-Ἀθηνῶν, διὰ τῆς ἐνώ-
σεως τῶν Ἑλληνικῶν μετὰ τῶν Τουρκικῶν σι-
δηροδρόμων.

Ὀλίγον πρὸ τοῦ κατὰπλου τῆς « Ἀμυριτῆς » ἔφθασεν εἰς τὴν ἀποβάθραν ὁ Πρόεδρος τῆς Γερμανίας, ἐλθὼν διὰ τοῦ ἰταλικοῦ φέρων στολὴν Βαβαροῦ συνταγματάρχου ὧν ἀπόστρατος τοιοῦτος. Ὀλίγον πρὸ τῆς τρίτης νέου κανονιοβολισμοὶ καὶ παρατεταμέναι ζητωκραυγαὶ τῶν ναυτῶν ἀγγέλουσιν τὴν ἔξοδον τοῦ Βασιλέως. Αἱ μουσικαὶ παυαίνουσιν τὸν Βασιλικὸν ὕμνον. Ὁ Δημάρχος πλησιάζων φέρει εἰς τὸν Βασιλέα τὸν χαιρετισμὸν τῆς Κερκύρας εὐχαρίστως ἐπαναβλεπούσης τὸν Ἀνακτα καὶ ζητωκραυγάζει ὑπὲρ Αὐτοῦ τοῦ Διαδόχου καὶ Προγνηπίστου Σοφίας παρατεταμέναι ζητωκραυγαὶ ἐπακολουθοῦν ὑπὸ τοῦ πλήθους. Ὁ Βασιλεὺς εὐχαριστῶν σφίγγει τὴν χεῖρα τοῦ κ. Δημάρχου. εἶτα δὲ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Διάδοχος χαιρετῶσι τὸν Γερμανὸν πρόεδρον καὶ ἐρωτῶσι αὐτὸν περὶ τοῦ ταξειδίου του. Ὁ Βασιλεὺς χαιρετᾷ τοὺς προξένους τὸν ἐπίσκοπον τῶν καθολικῶν, τοὺς βουλευτὰς καὶ εὐχαριστεῖ τὴν κυρίαν Δημάρχου διὰ τὴν ἀνθοδέσμην. Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια προχωρεῖ μετὰ τὴν ἔξοδον ἀκολουθουμένη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, τοῦ στρατοῦ παρουσιάζοντος ὅπλα, τῶν σημαίων κλινομένων, τῶν μουσικῶν παυαίνουσιν, καὶ τοῦ λαοῦ ζητωκραυγάζοντος, προχωροῦσι πεζῇ εἰς τ' Ἀνάκτορα χαιρετιζόμενοι ἀπὸ τῶν ἐξωστῶν.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου» εὑρίσκονται ἐν τῇ ὁδῷ Σοφοκλέους Ἀριθ. 10^η πλάνσιον τοῦ ταχυδρομείου καὶ ἐντὸς τῶν γραφείων τῆς Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας.

Κατὰ τὴν 29 Φεβρουαρίου 1908

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαγίλου 1908.

Ο Διευθυντής του Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΞΗΣ